

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2018 – Star Television Productions v. EUIPO – Marc Dorcel (STAR)

(Věc T-797/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Obrazová ochranná známka Evropské unie STAR – Neexistence řádného užívání ochranné známky – Článek 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 352/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Star Television Productions Ltd (Tortola, Spojené království) (zástupce: D. Farnsworth, solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: V. Ruzek, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Marc Dorcel SA (Paříž, Francie) (zástupce: B. Soyer, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. září 2017 (věc R 1519/2016-2) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi Star Television Productions a Marc Dorcel.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Star Television Productions Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 42, 5.2.2018.

Žaloba podaná dne 27. června 2018 – WV v. ESVČ

(Věc T-388/18)

(2018/C 352/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: WV (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil její žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

- v důsledku toho a poté, co nařídí žalované nejprve a podle čl. 89 odst. 3 písm. d) jednacího řádu Tribunálu, který upravuje „Organizační procesní opatření“, aby předložila všechny důkazy a dokumenty týkající se této věci a zejména: mandát a závěry vnitřního šetření bezpečnosti, které vedl orgán oprávněný ke jmenování; všechny důkazy a interní rozhodnutí ESVČ vydaná v souvislosti s obviněními týkajícími se údajného vytěžení dokumentů a údajného předání informací ze strany žalobkyně jiné třetí straně (Izrael, Turecko), přesná data, údajně sdílené informace a konkrétní důkazy, jakož i informace předané bezpečnostní službě a její odpověď; dokumenty nebo interní rozhodnutí zjevně přijatá nebo vydaná v souvislosti s událostí ze dne 27. června 2016 a zejména memorandum generálního tajemníka ESVČ o vyloučení žalobkyně z oddělení Turecko; e-mail paní [X] zaslaný v září 2015 panu [Y] zjevně odkazující na „vážné problémy zásadním způsobem spojené s jejím chováním“; informace o povaze různých jejích přemístění, aby bylo možné vyjasnit, zda tato přemístění byla provedena s jejím pracovním místem nebo z důvodu nadbytečnosti; referenční podmínky národních expertů zpřístupněné oddělení Turecko ze strany ESVČ odrážející dohodu uzavřenou s jednotlivými členskými státy v červnu 2015 za účelem založení uvedeného oddělení; zápisy z jednání žalobkyně, zástupkyně personálního odboru a orgánu oprávněného ke jmenování, které se konalo dne 18. května 2017; e-maily vyměněné dne 10. července 2017 mezi panem [Z] a vedoucím delegace EU v Turecku;
- zrušil rozhodnutí o implicitním odmítnutí žádosti o pomoc založené na článku 24 služebního řádu, ke kterému došlo dne 4. září 2017;
- zrušil rozhodnutí ze dne 28. března 2018 s číslem jednací Ares(2018)1705593, oznámené týž den, kterým orgán oprávněný ke jmenování zamítá stížnost žalobkyně, kterou podala dne 29. listopadu 2017, s číslem jednací R/510/17, proti implicitnímu odmítnutí žádosti o pomoc založené na článku 24 služebního řádu;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení v souladu s článkem 134 jednacího řádu Tribunálu Evropské unie.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod, který vychází z porušení povinnosti pomoci a péče, porušení čl. 1e odst. 2, článků 12, 12a, 22b, 24, 25, a 26 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), zásady řádné správy, a z porušení článků 1 a 2 přílohy IX služebního řádu úředníků Evropské unie a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1).

Žalobkyně se v rámci svého žalobního důvodu rovněž dovolává porušení zejména článků 41, 47 a 52 Listiny základních práv Evropské unie, Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, práva na obhajobu, jakož i zneužití práva a obcházení řízení, a současně zjevného porušení zásady legitimní důvěry a rovnosti zbraní.

Žalobkyně se v rámci svého žalobního důvodu konečně domáhá porušení zásady, která ukládá administrativě přijmout rozhodnutí pouze na základě zákonně přípustného odůvodnění, tj. na základě relevantních a zjevně vadou nestižených skutkových a právních posouzení, jakož i porušení zásad proporcionality, kontradiktornosti, řádné správy a právní jistoty, a současně porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Takto vznesená výtka spočívá v tom, že přijetím napadeného rozhodnutí za uvedených podmínek a následným odmítnutím stížnosti žalobkyně, orgán oprávněný ke jmenování zjevně neuplatnil a správně nevyložil ustanovení služebního řádu a výše uvedené zásady, přičemž své rozhodnutí založil na nepřesných skutkových a právních důvodech, čímž tudíž postavil žalobkyni do správně nezákonné situace, které je zcela nepřiměřená, pokud jde o prokázané skutečnosti a odmítnutí žádosti o pomoc.